

زمان حال ساده

ساختار

مفرد		جمع	
I, you	go, play, don't work	we you they	go, play, don't work
he, she, it	goes, plays, doesn't work		

کاربرد

زمان حال ساده یکی از متداولترین زمانها در زبان انگلیسی می‌باشد که برای مقاصد زیر مورد استفاده قرار می‌گیرد:

۱- برای بیان عملی که همیشه تکرار می‌شود، مانند یک عادت یا رسم:

I **go** to school by bus.

We **get up** at 7 AM.

'Does he **smoke**?' 'No, he **doesn't**.'

۲- برای بیان حقیقتی که همیشه یا معمولاً درست است:

- The Earth **orbits** the Sun.
- I **come** from Iran.
- Some animals **migrate** in winter.
(بعضی از حیوانات در زمستان مهاجرت می‌کنند.)

۳- برای بیان حقیقتی که برای مدتی (طولانی) دوام داشته باشد:

- I **work** in a shop.
- She **lives** in a small cottage.

یک نکته

زمان حال ساده اغلب با قیدهای تکرار مورد استفاده قرار می‌گیرند. مهمترین قیدهای تکرار (frequency adverbs) عبارتند از:

never rarely sometimes often usually always
0% 50% 100%

- I **usually play** football with my friends.

- I **never go** shopping.
- **sometimes** she **plays** piano for us.

نکاتی در مورد هجی (verb + s)

۱- افعالی که به x, ch, sh, ss و o ختم می‌شوند، به جای s ، es می‌گیرند:

kisses, washes, watches, does, boxes

۲- افعالی که به y ختم می‌شوند و قبل از آن حرف بی‌صدایی بیاید، y به ies تبدیل می‌شود:

try, tries hurry, hurries fly, flies

ولی آن دسته از افعالی که به y ختم می‌شوند و قبل از آن یک حرف صدادار وجود دارد، تنها یک s می‌گیرند:

plays, buys, enjoys

زمان حال استمراری

ساختار

I	'm am	coming doing going taking
you we they	're are	
he she it	's is	

کاربرد

۱- برای بیان عملی که هم‌اکنون جریان دارد:

- She **is watching** the TV.
- He **is working** at the moment.

۲- برای بیان عملی یا موقعیتی که در حال حاضر در حال وقوع می‌باشد، اما الزاماً در همین زمان صحبت کردن در حال رخ دادن نیست:

- I'm **reading** an exciting book.
- He **is learning** Arabic.

(توجه داشته باشید که مثلاً در جمله اول، شخص گوینده ممکن است در همین لحظه مشغول مطالعه کتاب باشد و یا اینکه ممکن است منظورش این باشد که مدتی است مشغول مطالعه کتاب است ولی هنوز تمام نشده است.)

۳- برای بیان قراری تعیین شده در آینده:

- I **am meeting** him at the park.

۴- برای بیان کار یا شرایطی موقتی:

- I'm **living** in a small flat now, but I'm trying to find a better one.
- در حال حاضر در یک آپارتمان کوچک زندگی می‌کنم، اما دارم سعی می‌کنم یک به‌ترش را پیدا کنم

نکاتی در مورد هجی (افعال ing دار)

۱- افعالی که به یک e ختم می‌شوند، آن e حذف می‌شود:

come, coming take, taking write, writing

ولی در مورد افعالی که به ee ختم می‌شوند، این قاعده صدق نمی‌کند:

agree, agreeing see, seeing

۲- در افعال یک بخشی (یک هجایی) که دارای یک حرف صدادار و یک حرف بی‌صدا می‌باشند، حرف بی‌صدای آخر تکرار می‌شود:

running, stopping, getting

ولی چنانچه حرف بی‌صدای آخر y یا w باشد، تکرار نمی‌شود:

showing, enjoying

زمان گذشته ساده

ساختار

I, we, you, he, she, ...			worked	(last week) (yesterday)	
			played		
			heard		
پرسشی			منفی		
Did	I, we, you, he, she, ...	work...? play...? hear...?	I, we, you, he, she, ...	didn't did not	work... play... hear...

کاربرد

گذشته ساده در موارد زیر کاربرد دارد:

۱- برای بیان کاری که در گذشته و زمان مشخصی به پایان رسیده است:

- We **met** last week.
- He **left** yesterday.

۲- برای بیان کارهایی که پشت سرهم در یک ماجرا یا داستان می‌آیند:

- I **walked** into my room and **sat** down. Suddenly I **heard** a noise coming from outside. I **got** up and **went** towards the window...

۳- برای بیان عادت یا شرایطی در گذشته:

- When he **was** a child, they **lived** in a cottage in the jungle.
- Every day he **walked** in the jungle to....

نکاتی در مورد هجی (verb + ed)

۱- هنگامیکه فعلی به e ختم می‌شود، فقط d اضافه می‌کنیم:

loved, hated, used

۲- افعال یک هجایی (یک بخشی) که به ترتیب شامل یک حرف صدادار و یک حرف بی‌صدا می‌باشند، حرف بی‌صدای آخر تکرار می‌شود:

stopped, planned, robbed

ولی اگر دو حرف صدادار وجود داشته باشد، حرف بی‌صدای آخر تکرار نمی‌شود:

looked, cooked, seated

اگر حرف بی‌صدای آخر y یا w باشد نیز تکرار نمی‌شود:

played, rowed, showed

زمان گذشته استمراری

ساختار

جملات مثبت و منفی:

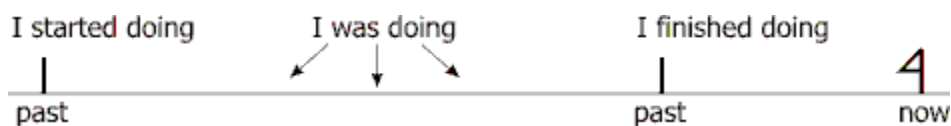
I, he, she, it	was wasn't	walking playing fishing	was wasn't	I, he, she, it	eating? playing? talking?
you, we, they	were weren't		were weren't	you, we, they	

جملات پرسشی:

کاربرد

از زمان گذشته استمراری بیشتر برای بیان کارهایی استفاده می‌شود که در گذشته اتفاق افتاده و مدتی ادامه داشته‌اند ولی حدود زمانی آنها به طور دقیق مشخص یا مهم نیست.

در اغلب موارد گذشته استمراری همراه با گذشته ساده بکار می‌رود. در چنین حالتی، گذشته استمراری بر کارها و فعالیت‌های طولانی‌تر (در پس‌زمینه) دلالت می‌کند، در حالی که گذشته ساده بر کارها و فعالیت‌هایی دلالت می‌کند که در میانه کارهای طولانی‌تر واقع شده‌اند.

بطور کلی «گذشته استمراری» در موارد زیر بکار می‌رود:

۱- برای بیان کاری که قبل از زمان خاصی در گذشته آغاز شده و احتمالاً پس از آن نیز ادامه داشته است:

- 'What **were** you **doing** at 6.00?' 'I **was having** breakfast.'
(ساعت ۶ چکار می‌کردید؟ داشتم صبحانه می‌خوردم.)

۲- برای بیان کلر یا فعالیتی در گذشته که به وسیله چیزی قطع شده باشد:

- The phone rang when I **was watching** TV.
(وقتی داشتم تلویزیون تماشا می‌کردم، تلفن زنگ زد.)
- While I **was driving** home, my car broke down.
(هنگامیکه داشتم به خانه بر می‌گشتم، ماشینم خراب شد.)

۳- برای بیان کار یا فعالیتی به پایان نرسیده در زمان گذشته (در مقایسه با گذشته ساده که کارهای کامل شده را بیان می‌کند):

- I **was reading** a book during the flight. (I didn't finish it)
- *but*: I **read** a book during the flight. (I finished it)

زمانهای مربوط به آینده

در زبان انگلیسی برای بیان زمان آینده از افعال و حالت‌های مختلفی استفاده می‌شود که آنها را به ترتیب اهمیت در زیر می‌بینید:

1. will + verb

2. be + going to + verb

3. Present Progressive (استمراری حال)

4. will + be + verb-ing و فرمهای دیگر

will + verb - ۱

از فعل کمکی will برای نشان دادن آینده در جهت‌های زیر استفاده می‌شود:

الف- پیش‌بینی: برای توصیف چیزی که می‌دانیم، یا انتظار داریم که اتفاق بیفتد:

- It **will be** rainy tomorrow.
(بود فردا هوا بارانی خواهد)
- You **will be** sick if you eat all those sweets.
(همه آن شیرینی‌ها را بخوری مریض می‌شوی اگر)

ب- بیان تصمیمی که درست در همان لحظه گرفته شده است:

- I **will answer** the phone.
(من تلفن را جواب می‌دهم)
- I'll **see** you tomorrow. bye!
(می‌بینمت. خدا حافظ فردا)

۲- verb + be + going to

الف- از این ساختار برای بیان برنامه‌ها و تصمیماتی که از قبل گرفته شده‌اند، استفاده می‌شود:

- We're **going to** paint this room blue.
(این اتاق را آبی بزنیم ما می‌خواهیم)
- I'm **going to** be a doctor.
(بشوم می‌خواهم یک دکتر)

ب- همچنین از این ساختار می‌توان برای بیان یک پیشگویی، مخصوصاً وقتی که براساس مدرکی در زمان حال باشد، استفاده نمود.

- She's **going to** have a baby. (Because she's pregnant)
(او قرار است که بچه دنیا بیاورد)
- It's **going to** rain. (It's cloudy)
(ببارد می‌خواهد باران)

بعضی اوقات تفاوتی بین will و be going to برای یک پیش‌بینی وجود ندارد.

توجه

برای بیان تصمیمی که از قبل گرفته شده است از ساختار be going to و بیان تصمیمی که درست در همان لحظه گرفته شده است از will استفاده می‌کنیم.

۳- حال استمراری (Progressive Present)

از حال استمراری برای بیان یک برنامه یا یک قرار بین افراد در آینده استفاده می‌شود و معمولاً به آینده نزدیک اشاره دارد:

- I'm **meeting** my friend this evening.
(دوستم را ملاقات می‌کنم امروز بعدازظهر)
- They **are driving** to Scotland at the weekend.
(آخر هفته به اسکاتلند می‌روند آنها)

گاهی اوقات تفاوتی نمی‌کند که برای بیان یک برنامه یا قرار از حال استمراری و یا از ساختار be going to استفاده شود، به عنوان مثال:

- We're **going to** see a play tonight.
or: We're **seeing** a play tonight.

۴- راه‌های دیگر بیان آینده

راه‌های دیگری نیز برای صحبت درباره آینده وجود دارد، به عنوان مثال:

a) Will + be + verb-*ing*

- Next week I'll **be talking** about how to use a microscope.
(استفاده از میکروسکوپ صحبت خواهم کرد هفته آینده درباره نحوه)

b) Be + to + verb

- Iranian president **is to visit** Russia.
(ایران از روسیه بازدید می‌کند رئیس جمهور)

c) Be + about + to + verb

- The mayor **is about to announce** the result of election.
(شهردار به زودی نتایج انتخابات را اعلام خواهد کرد)

زمان حال کامل

ساختار

جملات مثبت و منفی:

I, you, we, they	have ('ve) have not (haven't)	past participle (فعل قسمت سوم)
he, she, it	has ('s) has not (hasn't)	

جملات پرسشی:

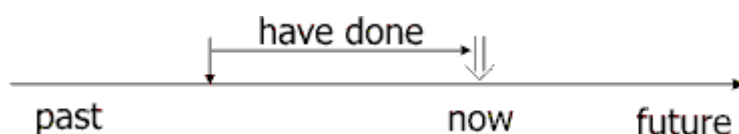
have	I, you, we, they	past participle? (فعل قسمت سوم)
has	he, she, it	

چند مثال:

- We've **been** to Paris.
- He **hasn't lived** in Paris.
- Have** you **met** him yet?

کاربرد

۱- برای بیان عملی که در گذشته آغاز شده و همچنان ادامه دارد:

- I **have studied** English **since** 1990.
(مطالعه انگلیسی پرداخته‌ام از سال ۱۹۹۰ به)
- She's **lived** in Tehran **for** 10 years.
(تهران زندگی کرده است او به مدت ۱۰ سال در)
- How long **have** you **lived** in Tehran?
(کرده‌اید؟ چه مدتی در تهران زندگی)
- I've **lived** in Tehran **all my life**.
(زندگی کرده‌ام همه عمرم را در تهران)

یک نکته

توجه داشته باشید که در زمان حال کامل، غالباً از اصطلاحات زمانی خاصی مانند **since** و **for** استفاده می‌شود.

for نشان دهنده دوره‌ای از زمان است که تا کنون ادامه داشته است، ولی **since** با مقطعی از زمان به کار می‌رود و به معنی «از آن زمان تا کنون» می‌باشد:

I <i>have been</i> here for	a year	since	seven o'clock
	two months		1980
	three hours		September
	ten minutes		last week

۲- برای بیان تجربه‌ای که در زمانی در زندگی شخصی اتفاق افتاده است. در واقع این عمل در گذشته روی داده و به پایان رسیده است، اما آثار آن هنوز محسوس است. این که این عمل یا تجربه چه موقعی روی داده، مهم نیست:

- I **have never been** to England.
(نرفته‌ام من هرگز به انگلستان)
- She **has had** several operations up to now.
(داشته است تا کنون چندین عمل جراحی)
- He's **written** a lot of short stories.
(نوشته است او داستانهای کوتاه زیادی)

۳- برای بیان عملی که در گذشته نزدیک اتفاق افتاده ولی اثر آن در زمان حال مشاهده می‌شود. در این حالت از **yet**، **already**، **still** و **just** بسیار استفاده می‌کنیم:

توجه

از **already** بیشتر در جملات مثبت و از **yet** بیشتر در جملات منفی و پرسشی استفاده می‌شود.

- **I've just had** a sandwich. (خورده‌ام من تازه یک ساندویچ)
- **I've already seen** the movie. (این فیلم را قبلاً دیده‌ام)
- The bus **hasn't arrived yet**. (اتوبوس هنوز نرسیده است)
- I **still haven't finished** my homework. (هنوز تکالیفم را تمام نکرده‌ام)

چند نکته

۱- اگر ارتباطی با زمان حال موجود نیست (مثلاً چیزهایی که مدتها قبل اتفاق افتاده‌اند) از حال کامل استفاده نکنید.

- **Hafiz was** a Persian poet. He **wrote** many poems.
- *but*: My father is a writer. He **has written** many books.

در مثال اول از گذشته سراده استفاده کردیم تا نشان دهیم که او (حافظ) دیگر شعر نمی‌نویسد، ولی در مثال دوم برای اینکه نشان دهیم که او هنوز کتاب می‌نویسد از حال کامل استفاده کردیم.

۲- ما از حال کامل برای ارائه اطلاعات جدید استفاده می‌کنیم. ولی اگر بخواهیم به صحبتمان درباره آن ادامه دهیم، معمولاً از گذشته ساده استفاده می‌کنیم:

- A: "Ben **has broken** his leg."
B: "Really? How **did** that **happen**?"
A: "He **fell** off a ladder."

زمان گذشته کامل

ساختار

جملات مثبت و منفی:

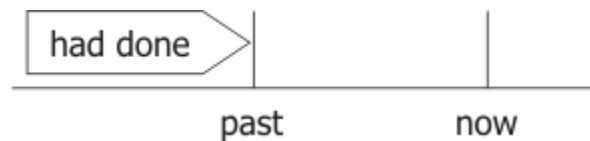
I, you, we, they he, she, it	had ('d) had not (hadn't)	past participle (سوم فعل قسمت)
---------------------------------	------------------------------	-----------------------------------

جملات پرسشی:

had hadn't	I, you, we, they he, she, it	past participle? (سوم فعل قسمت)
---------------	---------------------------------	------------------------------------

کاربرد

ما از زمان گذشته کامل استفاده می‌کنیم تا نشان دهیم عملی پیش از عمل دیگری در گذشته اتفاق افتاده است (گذشته در گذشته). در واقع گذشته کامل معادل گذشته‌ای زمان حال کامل است. (با [گذشته ساده](#) مقایسه کنید)

به مقایسه بین زمانهای حال کامل و گذشته کامل توجه کنید:

حال کامل	گذشته کامل
<p>* We aren't hungry. We've just had dinner. * Who is that man? I've never seen him before.</p>	<p>* We weren't hungry. We'd just had dinner. * I didn't know who he was. I'd never seen him before.</p>

چند مثال دیگر از زمان گذشته کامل:

- It was the first time he **had** ever **seen** a tiger.
- When I arrived at the cinema, the film **had** already **begun**.
- She didn't want to go to the theatre with the others because she'd **seen** the play before.

مقایسه بین گذشته کامل و گذشته ساده

به تفاوت مابین جملات زیر دقت کنید:

- When I arrived home, my wife **went** out.
- *but:* When I arrived home, my wife **had gone** out.